

Искания на жалбоподателите

- да се отмени определението за недопустимост, постановено на 12 юли 2007 г. от Първоинстанционния съд (четвърти състав) по дело T-177/06, Ayuntamiento de Madrid и Madrid Calle 30, S.A./Комисия на Европейските общности;
- да се върне делото на Първоинстанционния съд за постановяване на решение по същество.

Правни основания и основни доводи

В обжалваното определение Първоинстанционният съд е обявил за недопустим предявения от Ayuntamiento de Madrid и Madrid Calle 30, S.A. иск за отмяна на класирането, от страна на Комисията на Европейските общности (Евростат), на Madrid Calle 30 в сектора „държавно управление“, в съответствие с „Европейската система от сметките 1995“ (ESA 95), посочена в Приложение А към Регламент (ЕО) № 2223/96⁽¹⁾ на Съвета от 25 юни 1996 година. Посочената класификация следвала от сметките, публикувани от Комисията на Европейските общности (Евростат) на 24 април 2006 г. по отношение на данните за 2005 г., засягащи държавния дефицит и дълг за целта на прилагането на Протокола относно процедурата при прекомерен дефицит, приложен към Договора ЕО. Посочените сметки присъстват в комюнике 48/2006 на Комисията на Европейските общности (Евростат).

Жалбоподателите считат, че Първоинстанционният съд погрешно е приел, че комюнике 48/2006 не представлява мълчаливо решение на Комисията на Европейските общности (Евростат) с правнозадължителни последици и че следователно не става въпрос за правен акт, който може да бъде предмет на обжалване.

В подкрепа на исканията си жалбоподателите подчертават централната роля на Комисията на Европейските общности (Евростат) в окончателното одобряване на данните за държавния дефицит и дълг на държавите-членки, която произтича не само от приложимата правна уредба (член 104 от Договора ЕО, Протокола относно процедурата при прекомерен дефицит и Регламент (ЕО) № 3605/93⁽²⁾ на Съвета от 22 ноември 1993 г. за прилагането на Протокола относно процедурата при прекомерен дефицит, приложен към Договора за създаване на Европейската общност, в неговата редакция след изменението с Регламент (ЕО) № 2103/2005⁽³⁾), но също и от институционното устройство на нормативната система.

Жалбоподателите считат за погрешен мотива на Първоинстанционния съд в обжалваното определение, с който се отрича задължението на Комисията на Европейските общности (Евростат) да провери дали публичните сметки отговарят на счетоводните правила на ESA 95, преди да пристъпи към публикуване на данните за държавния дефицит и дълг на държавите-членки. Жалбоподателите допълват, че липсата на резерви и/или изменения от страна на Комисията на Европейските общности (Евростат) в релевантния срок, определен от Регламент (ЕО) № 3605/93 в неговата редакция след изменението, предполага, че одобреният акт без посочените резерви и/или изменения става

окончателен и следователно представлява правен акт, голен да бъде предмет на съдебно обжалване. Освен това, жалбоподателите твърдят, че посоченият акт поражда правно действие с важни последици в много области, като например в рамките на процедурата при прекомерен дефицит или в рамките на Структурните фондове.

⁽¹⁾ Относно Европейската система от национални и регионални сметки в Общността ОВ L 310, стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 332, стр. 7.

⁽³⁾ Регламент на Съвета (ЕО) № 2103/2005 от 12 декември 2005 година за изменение на Регламент (ЕО) № 3605/93 по отношение на качеството на статистическите данни в рамките на процедурата при прекомерен дефицит ОВ L 337, стр. 1.

Иск, предявен на 3 октомври 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република

(Дело C-449/07)

(2007/C 283/43)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: E. Montaguti и R. Vidal Puig)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

- да установи, че като не е приела (всички) законови, подзаконовни и административни разпоредби, необходими за да се съобрази с Директива 2004/36/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно безопасността на въздухоплавателни средства на трети страни, които използват летища на Общността, Италианската република не е изпълнила задълженията си, произтичащи от член 11 от посочената директива,
- да осъди Италианска република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2004/36/ЕО е изтекъл на 30 април 2006 г.

⁽¹⁾ ОВ L 143, стр. 76.